

Zărandul

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRIȘULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRAD

ABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituțiuni și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Intrarea Rusiei în Societatea Națiunilor

De Marți seara, Rusia face parte din Societatea Națiunilor. Președintele Adunării, salutând pe d. Litvinov, a spus că „DATA DE 18 SEPTEMBRIE VA INSEMNA O RĂSCRUCI ÎN ISTORIE”.

Aprecierea este adevărată. Intrarea Rusiei în Societatea Națiunilor va avea repercusiuni de care astăzi nu putem încă să ne dăm seama. Prin faptul aderării Moscvei, Societatea Națiunilor câștigă un element dinamic și ches'iunea păcii, se va mișca de aci încolo, după toate probabilitățile, cu mult mai multă energie și rapiditate ca până acum. Prin participarea Rusiei, organismul dela Geneva se reînviește.

D. Litvinov, în discursul său de

Marți a spus aproape aceleași lucruri. El a declarat că Rusia va lucra din răsputeri pentru micșorarea riscurilor de război și că va căuta să însuflească instituției dela Geneva o viață nouă.

Suntem siguri, că marea noastră vecină, ea cea dintâi va face tot posibilul ca atât la Geneva în sânul Societății Națiunilor, cât și în raporturile ei de bun vecinătate cu noi, încrederea reciprocă să se întărească din ce în ce mai mult și ambele noastre țări, cu respectul reciproc al suveranității naționale pe întregul lor teritoriu definitiv stabilit, să continue astfel tradiția unei prietenii seculare.

(Ziarele)

Tragedia unui deportat în insula Dracului

Tocmai când era să fie eliberat, e sfâșiat de un rechin.

Pe coasta Venezuelei a sosit azi o barcă, în care se aflau 16 deportați evadați din insula Dracului.

De fapt, evadaseră din insula Dracului 17 deținuți, dar unul dintre ei a fost sfâșiat de rechin în apropiere de coastă. Acesta era deținutul Albert Martin, un fost inginer la o fabrică de textile din Lille.

Într-o noapte casierul acestei fabrici a fost atacat în momentul când pregătea banii pentru plata muncitorilor, de un necunoscut mascat, care l-a împușcat mortal.

Banditul a reușit să fugă, furând 40 mii fr. Înainte de a-și da sufletul, casierul a dat semnamentele banditului, cari se potriveau exact cu ale lui Albert Martin.

În zadar inginerul și-a afirmat nevinovăția. Tribunalul l-a condamnat la deportare pe viață în insula Dracului.

Acest fapt s'a întâmplat în anul 1910. De atunci au trecut 24 de ani, în care timp Albert Martin și-a spus mereu nevinovăția și a cerut revizuirea procesului.

El a încercat să evadeze de câteva ori, dar a fost prins și pedepsit sever.

Acum câteva zile a încercat o nouă evadare, de data asta cu 16 tovarăși de suferință, și a reușit.

Dar în apropiere de coastă, unul dintre evadați a căzut în apă și Albert Martin a sărit după el să-l salveze.

A reușit. El însă a fost sfâșiat pe rechini. Imediat după evadarea lui a sosit din Paris în insula Dracului o telegramă, prin care se anunța că procesul lui Albert Martin a fost revizuit, iar inginerul achitat.

În același timp se dădea ordin de punerea lui în libertate.

Timpul probabil

Perioada de timp frumos va continua. Temperaturile vor înregistra ușoare creșteri, cerul se va menține mai mult senin, iar vânturile vor sufla ușor din sectorul estic. Timpul își păstrează caracterul neschimbat.

Politică și Politicieni

În urma vitejiei de care a dat dovadă soldatul român în timpul războiului mondial, regretatul rege Ferdinand a promis de pe marginea tranșelor, votul universal. Promisiune ce a devenit fapt împlinit, în primii ani după războiu. Românul nu i-a acordat atenția cuvenită acestui mare act politic, care egala cu enunțarea însăși a introducerii principiului democratic în viața publică a țării românești, adică desființarea stăpânirii forțate și lichidarea boerismului. Suveranitatea poporului asupra lui însăși este cel mai mare drept, ce-l pot avea cetățenii unei țări.

Astfel că fiecare cetățean cu drept de vot, e în dreptul lui, de a avea și o credință politică, întrucât aceasta nu e în contradicție cu așezămintele fundamentale ale țării. Dar nimănui n'ar trebui să-i fie îngăduit ca din acest principiu sau credință politică să facă o armă de luptă și îndrăjbine între frați. Nu este guvern care venit în fruntea țării să nu fie animat de cele mai bune intențiuni.

Dar de bună seamă realizările depind de puterea de capacitate și muncă de cari dispune cei ce formează guvernul.

Colportarea versiunilor un caracter tendențios la adresa unora sau altora cu scopul de a-și câștiga popularitate, descreditează pe alții, ar trebui aspru pedepsiți. Căci în urma politicii deștențate care s'a făcut până acum, datorită de altcum, acelor ce n'au altă ocupație decât politica, a început să se infiltreze în mintea țaranului, că toți cei ce au trecut prin fruntea statului, s'au înfruptat din banul public. Cu toate că am avut oameni de onestitate exemplară: un Brătianu, o inteligență sclipitoare, care toată viața și-a încheiat-o patriei. Un Maniu, Vaida, Vlad a căror viață se confundă cu însăși istoria țării. Mareșalul Averescu, Hindenburgul românesc. Un Goga floarea literaturii românești, care prin poeziile sale a ținut trează conștiința națională pentru ziua cea mare.

Cu toate acestea, n'au fost ei insultați pe rând? Deși n'ar trebui să existe român,

care să nu se închine în fața faptelor mărețe a acestor mari bărbați de stat, cari au pus interesul țării, mai presus de orice. Caracterul lor hotărât și munca pe precupețită de depusă în serviciul cauzei naționale pot servi drept exemplu generației tinere, căreia îi revine rolul de a asigura prosperitatea acestei țări, încheiate cu jertfa atâtor mii de vieți. Respectul față de faptele lor mari ar trebui să închidă gura multora cari în goană după o căpătusială, terfelesc și târăsc prin noroiu numele acestora, ce le-au dat posibilitate de a se adăpa la izvorul culturii românești. O luptă politică bazată pe principii programatice, pe realizările efectuate prin convingerea adversarului de dreptatea cauzei pe care o expui, ar fi mijlocul cel mai nimerit, pentru a face politică.

Introducerea unor metode civilizate în viața politică și socială a țării e o necesitate de stat, pentru a nu lăsa să fie subminată însăși autoritatea și existența statului, printră credulitatea proverbială a țaranului român este exploatată prin coloniarea acestora ce stau, sau au stat în fruntea țării și a căror memorie a trebui să rămână nepătată.

SABIN TOMUȘ

Figuri Zărandenei

Unae din cele mai proeminente figuri a vieții sociale din ținutul Zărandului îl găsim pe dl. Nicolae Turuc pretorul plășii Avram Iancu, om de o rară delicateță sufletească, cu o temeinică cultură dovedește pe românul blând dar hotărât.

Fiu de învățător, care pe timpuri era un aprig luptător pentru realizarea idealului național persecutat pentru acest fapt de stăpânirea de odinioară. E natural deci ca și fiul să urmeze exemplul tatălui său. Astfel în 1918 îl dăsim printre cei dintâi luptători luând inițiative chibzuite dar eroice, ca distrugerea podului dela Vața, oprind astfel năvălirea armatelor maghiare. Mai târziu pus în fruntea plășii Avram Iancu s'a dovedit a fi un bun conducător.

Dacă blândețea-i caracteristică a ajutat la alintarea multor suferinți a populației nevoioase, a avut întotdeauna energia necesară de a pune la punct pe acei a căror activitate o găsec în contradicție cu interesele statului. Câștigându-și în acest fel stima și iubirea conducătorilor mai mari în fața cărora a pleat cu multă pricepere doleanțele moșilor Crișeni a căror rezolvare în bună parte ni-se dorește Domniei sale. La munca și devotamentul ce îl depune în serviciul școlii ajutând într'o mare măsură învățătorimea în misiunea lor, pentru nimicirea analfabetismului și ridicarea culturală și morală a maselor țărănești, și va face loc de cinste printre marii înaintași, cari au muncit în serviciul acestei idei. Dorind ca patria să aibă mulți fii de aceștia i-i zicem: ani mulți cu sănătate pentru a munci și pe mai departe cu aceia-și ardoare în serviciul cauzei naționale.

SABIN TOMUȘ

— DE-ALE PLUGĂRIEI —

ALBINELE

(Continuare)

3. Trântorii

Trântorii nu lucrează niciodată nimica, dar fac totdeauna o larmă mare, în'ocmai ca trântorii societății omenești. Ei nu construiesc nimica, ci numai distrug, de aceea au nevoie de larmă. Munca are lipsă de tăcere. Spre deosebire de trântorii omenești, ei nu lucrează, fiindcă firea nu le-a dat puțința să lucreze. Ei n'au nici ac pentru înțepat, nici limba destul de lungă ca să poată scoate nectarul florilor, nici covățele la picioare, în care să adune praful galben al florilor. Nici ceară nu sunt în stare să facă. Firea i-a hărăzit pentru trai bun. Numai o mică parte dintre stupari cred, că ei clocesc ouăle depuse de matcă, cei mai mulți însă socot, pe bună dreptate, că trântorii sunt sortiți pentru o singură treabă: de-a se împerechea cu matca, ca s'o facă rodnică. Mătcile neimperechiate fac și ouă de trântori și de albine lucrătoare. Ca să-și împlinească chemarea, trântorii ies în fiecare zi între ceasuri 11 a. m. și 3 p. m. la plimbare, cu gândul că întâlnesc o matcă. Zboară până ostesc, apoi se culcă în sânul celor mai frumoși mirositoare flori. Dorm și visează. Ce-or fi visând? De sigur la cea mai frumoasă din măci. Răceala sării îi trezește din somn și din visuri du'ci. Se duc atunci deadreptul la stup, se satură cu cea mai curată și mai dulce miere, apoi se duc și se culcă din nou în cel mai cald loc din stup. Șase albine lucrează pentru fiecare trântor. Când matca iese din stup, trântorii se iau pe urma ei. Matca face câteva rotoagoale în apropierea stupului, apoi se ridică în văzduh, tot mai sus. Trântorii după ea. Unul câte unul rămâne îndărăt, afară de unul singur, care reușește să se împerecheze cu ea în sbor. Acesta nu este nici cel mai bun, nici cel mai frumos, ci cel mai îndrăzneț și mai bărbat. Imperecherea durează (ține) numai câteva clipe, apoi trântorele-mirecade jos mort. Moare de plăcere. E o moarte de erou aceasta, căci el moare

la datorie. Cine spune, că nu-i plăcut să-ți împlinești datori? Toți trântorii știu, că după împerechere îi așteapte moartea și totuși se grăbesc la... moarte! Dece oare? Vrea ei să moară și pace.

Numărul trântorilor în stup este destul de mare. Vara sunt 3—5 mii. Sunt cazuri când numărul acestora este și mai mare. Aceasta e un semn că sau regina (matca) e neimperecheată sau că e prea bătrână, sau, în sfârșit, că lipsește cu desăvârșire și locul ei l-a luat o matcă falsă. Am amintit și voi mai aminti despre mătcile false.

Am spus, că pentru fiecare trântor se irosește în zadar munca a șase lucrătoare. Pe lângă asta ei ocupă și mult loc în stup. 100 trântori țin locul la 130—150 lucrătoare. Stuparii pricepuți s'au gândit la fel de fel de mijloace ca să-i împuțineze. Sunt niște curse, care se pun la urdiniș și în care albinele pot intra și ieși, dar din care trântorii intrați, nu mai pot scăpa

Cu ajutorul fagurilor artificiali (măstriți de mână omenească) putem împedeca facerea unui număr prea mare de trântori. Se știe că matca depune ouă de trântor numai în celule (căsuțe) mai încăpătoare. Dacă lucrăm bine fagurii, vor fi foarte puține căsuțe de trântori. Mai bine este dacă omorim trântorii încă din căsuțele acestea, decât să-i lăsăm să crească și să-i prindem pe urmă în cursă. Un număr prea mic de trântori este însă păgubitor pentru stupi.

Lucrătoarele, de altfel, au grije singure să se scape de trântori, atunci când nu mai au nici un rost în stup și mai ales când recolta (culesul) mierii s'a c'âm împuținată. Atunci nu-i mai lasă să pătrundă în stup, sau le rod aripile, sau îi țin la post într'un colț al stupului, până mor de foame. Nici trântor nu-i bine să fii.

Lupta lucrătoarelor merge și mai departe: scot din faguri puii de trântori neieșiți și îi aruncă afară.

Trântorii nu se hrănesc cu miere coaptă, ci numai cu miere apoasă, așa cum este adusă din flori.

Sunt stupari, cari au băgat de seamă, că în stupii cu mulți trântori albinele sunt mai harnice. În foarte mică măsură, trântorii din stupi au dreptul la viață uneori, trântorii societății omenești însă niciodată!

Prof MARTIN IOAN

CINEMA „ORIENT“ BRAD
23 Septembrie
CEL MAI MARE EVENIMENT AL SEZONULUI 1934

O grandioasă realizare din anul 1900 până la 1934 de **NOEL COVARD**

CAVALCADA

Regia: **FRANK LLOYD**

In rolurile principale:
CLIVE BROCK, DIANE VYNYARD
și **HERBERT MUNDIN**

Inștiințare

În stațiunea climaterică Hațeg, s'a reînființat Școala Superioară de Comerț „Ioan I. C. Brătianu“, cu ciclul complet de IV (patru) clase.

Inscrierile se fac zilnic la cancelaria școlii. Cei din provincie pot trimite cererile prin poștă. Taxa de frecvență este de 1500 lei anual, plătitibil în trei rate.

Școala are și internat, cu 6500 lei anual plătitibilă tot în rate lunare, plus 200 lei taxă de înscriere.

În limitele posibilității se vor acorda burse elevilor săraci și scutiri de taxe celor meritoși.

Direțiunea.

Duduia Mița

[Continuare]

Mița tremura și era aproape zăpăcită.

Se vede în păianjeniișul unei afaceri încurcate... într'o afacere îngrijorătoare, se gândea ea.

Se inspăimânta la gândul că trebuie să nu se ducă la iaz, se inspăimânta la gândul să nu se ducă; se îngrozia de teama că ar afla ceva tată-so ori maică-sa.

— Ce facem, că vine duduca?

— ...

— Cere un preț mare... Cât de mare; sfătui duduia Mița, cu voce pierdută.

— ...

— Și cum vrei s'o vinzi — întrebă duduca Profirița pe Măranda, după ce mai cercetă puțin pânza.

— Apăi... trîi sute de lei pe cot.

— Căăăt?

— Trîi sute pe cot.

— Fugi... fugi că dau drumul câinilor din lanț!

Se apropia de toacă și Mița nu luase încă nici o hotărâre.

O trudeau gândurile în toate chipurile și își puna toate întrebările.

La ce bun o dragoste, când este așa depărtată de realizarea scopului final? Dacă ea se putea mărita oricând, despre însurătoarea lui nu putea fi nici vorbă.

Și-atunci, pentruce să-și mai otrăvească sufletul ea și pentruce să-i mai împletească o îndurare lui.

Apoi: el își are anumite îndatoriri. Ii pus rău cu jandarmii, li însemnat de Prefect pe lista răsvrătiților. Ce rost ar avea dânsa într'o așa dragoste?

Mai era și nepotrivirea claselor de școală. Ea într'a șaptea, el într'a opta. Asta însemna că după un an el avea să plece la facultate, iar ea rămâie la Bacău.

Și la facultate sunt atâtea fete... atâtea momeli. Ar putea, dar, s'o părăsească și să ajungă să-l împuste? Să-și mântue viața înainte de-a o fi început?

Tot gândurile o puneau să judece și altfel; gândurile și inima:

„Are ochi negri ca noapte și sfredilitori...”

„Ii înalt și plin de viață... Ii hotărât...”

„Știe totdeauna ce vrea... Are printrumare un caracter... un adevăr caracter... Ii rușinos... Numai e vorbă că are suflet bnn... Nu m'ar schimba niciodată.”

Și se înadușia și îi era groază.

În același timp, Rosmarin se pregătea de plecare. Mai bine spus de fugă, pentrucă își pusese în minte să se ducă pe furis prin lăstărișul Cornițăului și să fie în taină: Nu dragostea lor, ci iubirea lui. Nu întâlnirea lor, ci drumul lui acolo.

Dragostea o crede de neînfăptuit; la întâlnire nici nu se putea gândi... pentrucă asta ar fi fost o crimă...

Ecoul unui apel

Cetisem în unul din numerile recente ale ziarului „Zarandul“, un apel al unui domn inginer, pentru unirea tuturor românilor din județul Hunedoarei. — Legăturile oficiale, — în afară de cele particulare, pe cari le am, ca și fiu a al acestui județ, — cu județul Hunedoara, m'au făcut să înțeleg mai bine sentimentele curate românești ale autorului acelui articol, și necesitatea sufletească ce a simțit-o el, atunci când a scris acele inimicase rânduri.

Deși lucrurile par a se fi îndreptat mult în timpul din urmă, totuși raporturile dintre intelectualii români, învălbiți din diferite motive, și diferențiați pe chestiuni politice, — lasă și azi foarte mult de dorit. Când mă gândesc la trecutul județului Hunedoara, cu luptele frumoase și curajoase de afirmare caracterului lui românesc, și de apărarea drepturilor lui călcate de opresori, — și-l compar cu starea lui de azi, trebuie să fiu adânc impresionat de decăderea în care a ajuns. — În loc ca în România Mare să se deia fiecăruia cetățean din județ, posibilitatea de a se simți numai bine și de a fi mulțumit, tocmai elementul românesc este obiectul persecuțiilor politice, a răsbunărilor josnice, a urmărilor de tot felul și sub toate titlurile și formele, când minoritarii pot duce o viață liniștită și neconturbată de desagremente, pe cari le sufăr românii.

Știu, că județul meu e un județ sărac. — De avuțiile, cari se scot din subsolul lui, în mod fatal, nu poate beneficia populația autohtonă în măsura mulțumirii satisfăcătoare a trebuințelor, pentru a ajunge la îndestularea ideală. — Iar omul sărac e de regulă mai rău, decât cel bogat. Acest fapt face, că mulți fii ai acestui județ să pună prea multă patimă în acțiunile lor. Constatarea aceasta se poate verifica la pătura intelectualilor într-o măsură mai potențiată, decât la țărani. Intelectualii duc pasiune și ură în viața publică în general, și în cea politică în special. Dusmăniile sunt

atât de intense, încât îi desonorează, iar luptele politice au fost coborâte la nivelul luptelor fiarelor din jungla africană.

Nu se poate spune, că aceste obiceiuri ar fi fost aduse pe aiurea, nici că ele ar fi fost introduse de partidele politice, ori de împrejurări independente de voința localnicilor. — Obiceiurile sunt același în toate partidele politice, și sunt practicate în fiecare partid de localnici, cari nu se lasă de nărvurile aceaste păcătoase, nici trecând pe rând prin toate partidele.

Nu avem nimănui de imputat nimic, păcătoși sunt acei localnici, cari uitându-și de sine și de îndatoririle de luminători ai de-a-proapelui, s'ar datat la unele maniere, cari au contribuit ca din punct de vedere etic, viața publică a județului Hunedoara să cadă pe cea mai de jos treaptă. — Pizna și ura imbecială au fost ridicate la adevărat cult; nu mai este respectat dreptul nimărui, chiar și sanctuarul familiar este spurcat de unii, numai pentru a-și răpune adversarul, și ca pe ruinele-morale și materiale, biruitorul să poată rânji, ca și o hienă feroasă.

Cine ocupă o slujbă publică, numai abuzând de atribuțiunile sale legale, își dă seama prin negativ, că ce domn mare a ajuns; nu-și cunoaște dator a socială și trebuința sufletească de a face bine de-a-proapelui, ci numai rău. — Să răpește pâinea din gura funcționarului public, expus la capriciile tuturor potentatilor și satropilor; se bate joc de drepturile celui, ce aparține altui partid politic: se lovește fără milă cu bicul răsbunării și abuzului, în dreapta și în stânga, ca pe urmă, celce a suportat loviturile, să se revanșeze, dacă i se va da ocazie, prin schimbările politice generale din țară.

Aceasta situație am constatat-o în județ în ultimul deceniu; aceasta este atmosfera, în care se desgroapă cetatea străbunilor noștri Daci, cari încă suferiau de zavistie tocmai atunci când i-au cufropit armatele române.

Să-și pună fiecare intelectual din județ întrebarea, în mod cinstit și să-și dea singur răspunsul: Este bine oare așa? Mai pot fi tolerate aceste stări?

B. Păcuraru

O lămurire

Am primit dela d. avocat Ivan următoarea scrisoare:

Stimate Doamne Director!

În numărul ultim al gazetei „Zarandul“ din localitate, din greșeală cred că s'a publicat că subsemnatul m'ași fi înscris în partidul Dlui Octavian Goga.

Intru-cât această știre nu corăspunde adevărului, Vă rog să binevoiți a rectifica această greșală în proximitul număr al gazetei ce cu onoare conduceți.

Am demisionat din partidul național-țărănesc, fără să mă înscris până în prezent în nici un partid politic.

Mulțumindu-Vă pentru publicare ce o să binevoiți a o face, Vă salut cu distinsă stimă:

TRAIAN A. IVAN

Nu e reclamă! E un adevăr!

O noutate senzațională, încălzirea cu sobe de teracotă

Cu acest nou sistem de sobe de teracotă, cu o cantitate de 10 kg. lemne, se face o încălzire suficientă pentru 24 ore.

Încălzirea se face repede și căldura se menține!

Acest sistem l'am învățat în străinătate și se poate aplica sigur chiar și la sobele vechi de teracotă.

Livrez, adică montez, în orice dimensiuni, culori și forme, sobe de teracotă, mașini de gătit, sobe șemeneuri, învelirea pereților cu plăci de fayance alb sau în orice culoare.

CU PREȚURILE CELE MAI EFTINE.

Primesc sobe de teracotă vechi pentru a le edifica din nou, a le transforma în altă formă, le pot mări, precum și repara.

Pentru noul sistem arătat mai sus, garantez.

În așteptarea comenziilor On. public semnez

Cu toată stima:

Ignatie Vêrtes

maestru de sobe.

Petroseni, Str. A. Vlaicu Nr. 7.

Rectoratul universității (lui

aduce la cunoștință celor interesați următ.:

1. *Inscrierile* la cele patru facultăți ale Universității (Medicină, Drept, Litere, Științe) vor începe în ziua de 1 Octombrie 1934 și vor continua în tot cursul acelei luni. În mod excepțional și pentru motivele de forță majoră, d-l Decan al Facultății respective poate admite înscrieri cel mult până la 1 Decembrie, cu aprobarea Consiliului profesoral al facultății, iar peștă această dată aprobarea se dă numai de dl. Rector, în cazuri cu totul excepționale.

2. *Taxele* au rămas același ca în anul școlar trecut. Beneficiază de scutiri totale orfanii de război care au trecut examenele reglementare (pentru cei din anii avansați) și de reduceri (din taxa de facultate) studenții lipsiți de mijloace și merituși.

3. *Cursurile* vor începe la 1 Noembrie.

4. Universitatea dispune de trei *Cămine* (două pentru studenți, unul pentru studente) cu tot confortul modern.

4. *Studenții săraci și merituși* pot petiționa pentru *burse* la Rectorat până la 15 Octombrie. Din fondul de asistență socială și medicală se acordă de Rectorat ajutoare bănești și tratament gratuit în Clinici.

6. La Rectoratul Universității funcționează un *Birou de Informații și Îndrumare* unde cei interesați se pot adresa pentru detalii cum și pentru cunoașterea întregului aspect al condițiilor de trai în Cluj.

Cluj, Septembrie 1934.

RECTORATUL UNIVERSITĂȚII

◆◆◆◆◆

Dar atunci... pentru ce a trimis-o pe Măranda la curte? Nu însemna asta o curată obrăznicie? Auzi, să-i trimită vorbă că se duce în fiecare zi la iaz... Dar pentru ce să știe și ea? Treaba lui... Și-ar fi poate mai bine să nu se mai ducă...

Însă gândurile îi puneau să judece altfel; gândurile și inima:

„Te pomenești că vine; și atunci... Nu, măcar azi trebuie să mă duc; măcar azi, pentru că dacă nu vine, să știu și să-mi caut de treabă...”

„Ei... dacă ar veni! Ochii, fruntea...”

Și-luă peste câmp spre Corniță, de-ai fi spus că i s'a făcut cu frigările.

* * *

Rosmarin s'a ogorit pe marginea iazului și s'a întrebat:

— Să mă duc la bancă, ori nu?

Și i-au răspuns gândurile cu vocea dinăuntru, să se ducă neapărat.

Milița a ieșit și ea pe porțița de lângă foișorul care se înalță în fundul grădinii înspre iaz și s'a înrebat și ea:

— Oare să mă duc la bancă, sau nu?

Și i-au răspuns gândurile cu vocea dinăuntru, să se ducă... să se ducă neapărat, pentru că altfel îi rău de tot.

Mai întâi a ajuns el.

S'a așezat în tarba lângă bancă, — de teamă să nu i se vadă capul din stuf, — a închis ochii și-a început să lupte cu trupul, care tremură, așa, fără nici un rost.

— Doar n'o să mă omoare... Și-apoi de unde știu eu că vine?

În timpul ăsta, o rață sălbatecă ce înainte prin stuf spre el, nu are de lucru și se sperie. Vai de curajul pe care în clipa aceea și-l propune Rosmarin! A sărit, cum l'ar fi trăznit un curent electric.

Dar întâmplările neplăcute, își au câteodată rostul lor.

Celălalt foșnet de la spate nu l-a mai speriat deloc și era tocmai foșnetul ce-l făcea rochița frământată de picioarele duduii Miliței. S'a întors cu fața spre ea, a pus capul în pământ, ca un nătărău și, să spnnem așa, a început să tacă.

Duduia Milița, a început și ea să tacă. Și-a tăcut, au tăcut astfel, până au început să vorbească.

A început el; era bărbat și așa-i frumos: s'o înceapă întâi bărbatul.

— De câți ani ești? duduie Milița.

De șaisprezece; — îi răspunse fata frumos, cum i se cade unei fete cuminți.

— I-ai împlinit?

— Da.

— ...

— ...

Și-au început iar să tacă și iar să vorbească. Dar de data asta a vorbit întâi fata, așa cum îi frumos și politicos.

Sufragerie

modernă, din stejar afumat, compusă din bufet, servanță, vitrină (cu oglinzi, cristale și sculpturi) și masă ovală cu șeasă scaune îmbrăcate în piele, costat 45.000 lei,

Se vinde

numai cu 20 000 lei,

la avocatul dr. GORA DIN BRAD.

S P O R T

C. S. Mica - Unire (Cluj)

8:1 (2:0)

Echipa Clujeană „Unirea” care ne-a vizitat Dum. 16 crt. a trebuit să plece steagul în fața reductabilului team Micist, în formă mare gazdăle au dispus de adversar care a părut a fi una din cele mai slabe echipe care ne-a vizitat, cu recordul scor 8:0.

Mica în actuala formă poate da replica oricărei echipe din Valea Jiului. Cu o linie de atac f. eficace între care Bortos în mare formă, Aliman un mare tehnician și cu un Teucean pătrunzător e oricând gata să deruteze orice linie de fundaș; lăsând pe Maier (speculantu) și pe Barci un jucător de viitor, să trecem la linia de mijloc. Haiduc excelent, chiar f. bun când are în față un adversar puternic, mai puțin când adversarul e slab. De notat că e singurul jucător care n'a lipsit de la nici un match dela înființarea clubului și până acum, Mateș robust și foarte util îi lipsește jocul de cap.

Al III-lea half Juhas, jucător cu suflu nepuizabil n'a prea strălucit totuși ca rezervă e bun. Fundași excelenți, Zaslo de la câteva matchuri încoace îl întrece pe Sturea un băiat muncitor. Portarul nu se lasă mai prejos. Mocuța din zi în zi e în plin progres.

Oaspeții stau departe de Mica cu jocul lor fistichiu. Singurul om care a muncit a fost Berbecanu.

Ca să facem o descriere a jocului de Duminică fază cu fază ar fi inutil pentru că afară de câteva acțiuni ale Unirei din prima rep. n'a fost pe arenă decât o singură echipă care a marcat când și cum o vrut. Ne așteptam la mai mult din partea echipei Clujene.

Ei au scuză că drumul a fost obositor, dar oricât nu s'a văzut la ei un joc mai frumos ca la o echipe provincială.

Pe viitor cred că nu se vor mai prezenta în forma de Duminică.

N. i. d.

Juventus — „Crișul” Buteni 8:1 (3:1)

Juventus în mare formă învinge echipa din Buteni cu 8:1 fiind cea mai frumoasă victorie a lor. Cu patru jucători noi au făcut un joc frumos fiind la înălțime. Primul goal l-a marcat Buteni lăsând impresia că vor învinge, dar Juventus egalează și până la rep. mai înscriu două puncte. În al II-lea mitemps a fost dezastru. Complet desorientați Buteni

pierd detașat. Jocul a suferit dupe urma arbitrajului.

S'au remarcat dela Juventus: Portarul Schrod, Lazăr, Cleju și celelalte două achiziții.

De la Buteni fundașul stâng a mai sclipit.

N. i. d.

Hallo! Hallo!

CITIȚI CU ATENȚIUNE!

Subsemnatul IOAN KIRSCH, fost câțiva ani arendașul restaurantului „București”, aduc la cunoștința onoratului public, că am deschis zilele trecute în casele d. Benkö din localitate un

nou magazin cu

B o d e g ă,

Restaurant și Cofetărie

unde se servește curat, bine și efin, fel de fel de mâncări calde și reci. Diferite calități de

beuturi alese, aperitive și prăjituri proaspete, veți găsi numai la mine.

Muzica de țigani va distra clientele în fiecare seară. Vă rog, vizitați noul magazin, pentru a vă convinge.

IOAN KIRSCH
BRAD.

Băița. Școala romano-catolică a fost desființată. Ea nu avea 24 elevi de același naționalitate, nici nemți, nici unguri, ori sași ci toți la oaltă formau în mod ilegal o „națiune unguri” cu slovaci cu țigani cu tot, toți erau „magyar ember”.

Dar olteanul inv. Mărșu a intervenit unde trebuia, și astfel copii s'au înscris la Școala statului, unde mai trebuie o putere didactică.

Di inv. Mărșu s'a făcut datoria, merită laudă.

— Numire. Di. Nicolae Ștefan inginer agricol, din Ormindea, a fost numit la plantațiile de tutun dela Băneasa (lângă București).

Cu onoare aduc la cunoștință On. public că începând din 25 Aug. a. c. am deschis o

spălătorie de rufe și curățătorie chimică

Primesc pentru spălat și scrobrit tot felul de albituri, gulere și haine, nizuindu-mă a satisface și cele mai rafinate gusturi. **Comenzile și preluarea rufelor se pot face și la prăvălia FRĂȚII DAVID.**

Prețuri efine și serviciul prompt. Rog sprijinul On. public.

Cu stimă:

ANDREI HACK (Bandi)
proprietar. — BRAD, str. Deva 494.

Lozuri norocoasă

La Loteria de Stat de vânzare la librăria „ZARAND” Brad

numerile câștigătoare se plătesc imediat

Au câștigat următoarele numere:
No. 45040 Lei 20.000, No. 45981 Lei 8000
Lei 5.500.

No. 46722, 11032, 19635, 20191, 26197, 45970, 45994, 78613, 78621, 26185, 55888, 55872, 18785, 8443, 63928, 21952, 26184, 45029, 45031, 62558, 50789, 70659, 45988, 8498, 26164, 78609, 45984,

Cărți școlare

cele mai ieftine se pot cumpăra la

Librăria „ZARAND”, BRAD.

Turnătorie de clopote

IOSIF BISZÁK

GHIOROC,

(JUDEȚUL ARAD).

Reprezentanța pentru Brad și jur:

LIBRĂRIA „ZARAND”

In atențiunea d-lor învățători!

GEOGRAFIA JUDEȚULUI HUNEDOARA

pentru cl. II primară, de:
E. FUGĂTĂ și G. E. CAMBER,
se găsește de vânzare la toate librăriile din județ. Se poate comanda și dela autori Redacția gazetei „Zarandul”, Brad.
Prețul unui exemplar 25 lei. — Se dă rabat.

„Reclama e sufletul comerțului”.

Dati o reclamă la ziarul nostru și observați rezultatul.

— Mătaie câți ani ai?
— Optsprezece.
— I-ai împlinit?
— Da.
Și spre năcazul amândorora, au început pentru a treia oară să tacă, până când fata, — că doar fetele sunt mai desghețate câteodată ca băieții, — își luă curaj.

— Hai domnule Rosmarin și-om sta oleacă pe bancă.

— Hai și-om sta.

Pe bancă s'a mai desghețat și el și-a prins să întrebe:

— Aveți mulți pești în iaz?

— Mulți.

— ...

— ...

— Sunteți multe fete la Poltzer?

— Multisoare.

— ...

— ...

— Ce faci mătaie tot timpul e în vacanță?
Fata se înroși cum ar fi făcut o glumă nelalocu ei, întoarse capul într-o parte și puse punctul pe i:

— Mă gândesc la mătaie.

Cu răspunsul asta, s'a dus dus dracului socotelile lui Rosmarin. A înghițit odată în sec și-a înlemnit.

— Mă dăc, domnule Rosmarin, că se face noapte.

— ...

— Buna seara! mai spuse fata și vroii să se scoale.

— Dudue Miliță, ce să mă fac?...
Vreau să-ți spun ceva și nu pot.

— Păi spune...

— Iacă... mă gândesc numai la uătaie.

— ...

— Aș vrea parcă să fim totdeauna împreună.

— ...

— Imi pare rău de asta, dar ce să fac?
— Mie, — îi spuse fata încet, întorcând capul spre el, — imi pare bine.

În timpul acesta valea iazului fu spintecată de un strigăt.

O căutau slugile pe duduia Milița.

— Mă duc, auzi că mă chiamă.

— Of...

— Ii adevărat că vrei să vii aici în fiecare seară?

— Ii așa de adevărat...

— Om vorbi mâini, atunci. Acum stăi ascuns că eu mă duc pe brânci... Să nu mă vadă din ce loc ies.

— Și ce-o să le spui?

— Le-oi spune și eu o minciună.

Duduia Milița părăsi locul întâlnirii în patru labe.

A doua zi pe la toacă, Rosmarin ținea pe duduia Milița în brațe și-i murmură fără șir, toate nimicurile dragostei.

VLADIMIR CORBASCA

Din „Limba Română”.